

شرمندهام شرمندهام شرمندهام ...

بخشندهام بخشندهام بخشندهام...

یکی از بزرگان عرفان پیشه، شب تا سحر به نیت توبه و استغفار در حال سجده فقط این کلمه را می‌گفت:
"شرمندهام شرمندهام شرمندهام"

نزدیک صبح ندا رسید: "بخشندهام بخشندهام بخشنده"

جوان خداجو! بدان که ما معصوم نیستیم و خطا از همه ما ممکن است سرزند. باین حال مبدا فکر کنی که چون چنین و چنان کرده‌ام و فلان گناه از من سرزده پس دیگر امیدی نیست و من لیاقت خدایی بودن را ندارم. فراموش نکن که یاس و ناامیدی از رحمت خداوند متعال، هم در قرآن و هم در روایات اکیداً نکوهش شده و از گناهان کییـره است.

کتاب "غم عشق"، نوشته آیت... حاج شیخ عبد القائم شوشتی

کَلِمَةُ عِبْرَاتِكِ يَا مَهْدِي

مهدی جان، ماهمه عباس توایم

تهیه و تنظیم:

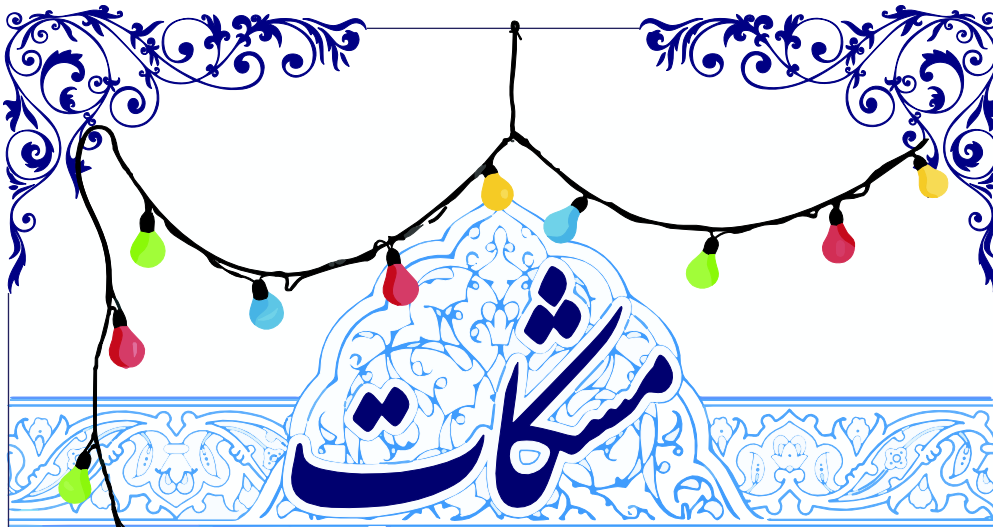
واحد فرهنگی کانون بقیه ...

مسجد صاحب‌الزمان (عج) رضی آباد پایین

E-Mail: mahname.meshkat@yahoo.com

کانال تلگرام مسجد: @sahebazamanmosque

SMS: ۵۰۰۰۲۹۱۷۵۰

مشکات

امام مهدی (عج) می‌فرمایند:

شیعیان ما

به اندازه آب خوردنی

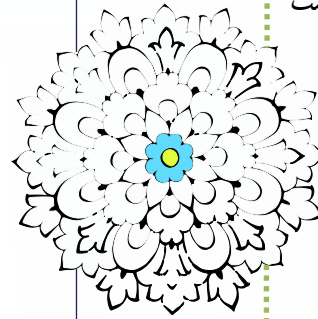
ما را می‌خواهند

اگر بخواهند

دعا می‌کنند

و فرج ما می‌رسد.

شیفتگان حضرت مهدی (عج)، ج ۱

چرا غیبت امام زمان (عج) رخ داد؟

وجود امام زمان (عج) از نعمت‌های بزرگ الهی برای اهل زمین و آسمان به شمار می‌آید. طبیعی است اگر نسبت به نعمتی که خداوند متعال برای ما ارزانی داشته معرفت نداشته باشیم و نهایت استفاده از آن نعمت را نبریم سزاوار محرومیت از آن می‌گردیم.

آن گونه که خداوند در قرآن کریم می‌فرماید:

﴿... لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ ابراهیم، ۷

اگر شکرگزاری کنید (نعمت خود را) بر شما خواهیم افزود

و اگر کفران کنید مجازاتم شدید است!

مقدمه اصلی شکر نعمت شناخت آن نعمت و درک استفاده از آن

است، و البته بسیاری از این امر غافل‌اند. آن گونه که خداوند در سوره سبا می‌فرماید:

﴿... وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُونَ﴾ وعده کمی از بندگان من شکر گذارند! سبا، ۱۳

شکری که ائمه (ع) در مورد آن می‌فرمایند فقط ما هستیم که عبادت شاکرانه انجام می‌دهیم.

پس وظیفه ما برای بهره‌مندی از یک نعمت این است که بفهمیم این نعمت برای چیست؟ و چگونه می‌توان از آن بهره گرفت؟ و همین فهم و درک شکر آن نعمت به حساب خواهد آمد.

امام زمان نمی‌آید تا زمین را از ظلم و جور پاک نماید

بنابراین برای شکر نعمت وجود ولی خدا، می‌بایست نگاهی درست به علت ظهور حضرت و هدف ایشان از تشکیل حکومت داشته باشیم. اینکه فکر کنیم حضرت می‌آیند تا زمین را از ظلم و جور پاک کنند درست است اما کافی نیست، هدف غایی حضرت صرفاً این امر نیست هرچند که با تحقق ظهور حضرت پاک شدن زمین از ظلم و جور نیز اتفاق خواهد افتاد.

کمک رساندن در وضو

برخی گمان می‌کنند اگر در حال اختیار فردی با ظرفی برای وضو گیرنده آب بریزد وضوی او باطل می‌شود، درحالی‌که طبق نظر مراجع تقلید چنین کمکی وضو را باطل نمی‌کند، بلکه فقط چنین کاری برای وضو گیرنده مکروه است. توضیح المسائل مراجع، ج ۱، ص ۱۶۷

خشک بودن اعضاء وضو

برای وضو گرفتن لازم نیست صورت و دست‌ها خشک باشند، فقط قسمت‌هایی که باید مسح کشیده شود، یعنی سر و روی پاها لازم است قبل از وضو خشک باشند.

عروه الوثقی، ج ۱، ص ۲۱۲

قضاوت امام علی (ع) بین دو میزبان

در زمان حکومت حضرت امیرالمؤمنین علی (ع)، دو نفر باهم هم سفر شدند. هنگام غذا یکی از آن‌ها پنج قرص نان و دیگری سه قرص نان در سفره گذاشت. آن‌ها به مردی که از کنارشان می‌گذشت تعارف کردند و او هم همراه آن‌ها مشغول خوردن شد. پس از پایان غذا، مرد هشت درهم به آن‌ها داد و گفت «این به جای غذایی است که خوردم.» دو هم سفر بنا کردند به بگومگو. صاحب سه قرص نان می‌گفت: «این پول باید میان ما نصف شود.» ولی دیگری می‌گفت: «پنج درهم برای من است و سه درهم برای تو.»

برای قضاوت به حضور امیرالمؤمنین (ع) رسیدند و ماجرا را تعریف کردند.

امام فرمود: «نزاع در چنین موردی شایسته نیست. بهتر است باهم کنار بیایید.» صاحب سه قرص نان گفت: «جز به قضاوت حق و خالص راضی نمی‌شوم.» امام فرمود: «حال که چنین است، یک درهم مال توست و هفت درهم مال هم‌سفرت.»

هر دو تعجب کردند.

امام فرمود: «مجموعاً هشت قرص نان بوده که سه نفر آن را خورده‌اند.

روی هم ۲۴ تا یک‌سوّم می‌شود. تو که صاحب سه قرص نان بودی، هشت‌بیست و چهارم (۸/۲۴) خورده‌ای و هم‌سفرت و مهمان هم هر کدام ۸/۲۴ خورده‌اند.

پس، از این هشت درهم، هفت درهم برای هم‌سفرت و یک درهم برای توست.»

توضیح: ۸ قرص نان را سه نفر خورده‌اند. اگر هر نان را ۳ قسمت کنیم، جمعاً ۲۴ قسمت

می‌شود. (۲۴ = ۸ × ۳) با فرض اینکه هر سه نفر به‌طور مساوی نان خورده باشند (یعنی هر

نفر ۸ قسمت)، کسی که ۳ قرص نان داشته (یعنی ۹ قسمت)، ۱ قسمت کمتر از سهم

اصلی‌اش خورده است. (۱ = ۹ - ۸) و کسی که ۵ نان داشته، (یعنی ۱۵ قسمت)، ۷ قسمت

کمتر از سهم اصلی‌اش خورده است (۷ = ۱۵ - ۸) به این ترتیب، ۸ درهم باید به همین نسبت

۷ به ۱ تقسیم شود. یعنی صاحب ۳ قرص نان یک درهم و صاحب ۵ قرص نان ۷ درهم

بردارد.

بحارالانوار، ج ۴۰، ص ۲۶۳، حدیث ۳۲

عدالت هم هدف نهایی ظهور امام زمان نیست

یکی دیگر از مواردی که در خصوص ظهور حضرت زیاد بیان می‌شود پر شدن زمین از عدل و داد است، فراگیر شدن عدالت جهانی بسیار عالی است و تحقق کامل آن جز در حکومت حضرت ولی‌عصر (عج) تحقق نمی‌یابد و بی‌شک یکی از مهم‌ترین نتایج ظهور است، اما اینکه عدالت را صرفاً تنها دلیل ظهور حضرت بدانیم نیز اشتباه است و این هم یک نگاه حداقلی به هدف از تشکیل حکومت امام زمان (عج) است.

این نگاه‌های حداقلی سبب دور شدن و عدم شناخت هدف اصلی ظهور می‌شود، و کفران نعمت را پیش می‌آورد. مثل اینکه بگوییم حضور جوانان در مجالس اهل بیت (ع) بسیار خوب است چون مانع گناه و انحراف آن‌ها می‌شود. حقیقتاً یکی از اثرات عالی این مجالس همین مطلب است اما آیا حداکثر تأثیر آن این است؟ این اندیشه سبب دوری و بی‌بهره ماندن از هدف اصلی می‌شود.

نگاه حداقلی به نعمات خداوند نیز سبب محرومیت ما از آن نعمت می‌شود.

هدف اصلی ظهور امام زمان (عج) و تشکیل حکومت جهانی توسط ایشان

هدف اصلی حضور حضرت و ظهور ایشان را باید در دلیل اصلی خلقت انسان‌ها جست‌وجو کنیم. آنگاه که اراده خداوند بر خلقت انسان قرار گرفت ملائکه عرضه داشتند:

﴿...نَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ...﴾ ما شاکرانه تو را تسبیح و تقدیس می‌کنیم. بقره، ۳۰

گویا هدف از خلقت انسان تسبیح است که ملائکه مخالفتشان را این‌گونه بیان می‌کنند و

خداوند در پاسخ می‌فرماید: ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ من چیزی می‌دانم که شما نمی‌دانید

و آن در تفاوت بین تسبیح ملائکه و انسان است. زیرا تسبیح انسان بارزاده و عمیق‌تر است.

و به این علت است که در سجده که نقطه اوج نماز است ذکر "سبحان الله" می‌گوییم.

قرآن وقتی می‌خواهد در مورد ذی‌شعور (صاحب ادراک) بودن این عالم سخن بگوید و

معرفت تمام اجزای این عالم را نسبت به حضرت حق بیان کند می‌فرماید:

تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

اسراء، ۴۴

آسمان‌های هفتگانه و زمین و کسانی که در آن‌ها هستند همه تسبیح او می‌گویند، و هر موجودی شاکرانه او را تسبیح می‌گوید، ولی شما تسبیح آن‌ها را نمی‌فهمید او حلیم و آمرزنده است. پس هیچ شی در عالم نیست مگر اینکه به تسبیح پروردگار مشغول است.

تسبیح به چه معناست؟

تسبیح در بیانی ساده یعنی رسیدن به مقامی که در تمام زندگی خود و در لحظه‌لحظه‌های آن خدا را ببینی و از دیدن وجود او غرق لذت شوی و از سر شوق او را تحسین و ستایش کنی. اصلاً انسان برای لذت بردن آفریده شده است، و کسی که از خدا لذت ببرد سرگرم دنیا نمی‌شود و یکی از اثرات طبیعی آن این است که از گناه دور می‌شود.

قرار است ظهور رخ بدهد تا انسان‌ها در سایه عدل الهی که در دوران پس از ظهور اتفاق می‌افتد به نهایت مقام انسانی خویش که تسبیح پروردگار است دست یابند. و کسانی مقدمه سازان ظهور حضرت هستند که پیش از ظهور برای رسیدن به مقام تسبیح پروردگار تلاش کنند و نیاز خویش را به تسبیح در دوران ظهور درک نمایند.

زیارت امام تجربه‌ای برای درک مقام تسبیح پروردگار

تسبیح خدا نتیجه دیدار خداست و لذتی است که از جان انسان سرچشمه می‌گیرد. و مگر بقیه!... الاعظم، وجه... و عین... و اذن... نیست؟ مگر ولی خدا تجلی صفات الهی بر روی زمین نیست؟ پس دیدار امام مایه آرامش جان مؤمنین و درک مقام تسبیح الهی است. زیارت امام یک نیاز و ضرورت است. و این‌گونه است که یک مؤمن منتظر با تمام وجود به پروردگار خویش عرضه می‌دارد:

اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبِينَا وَغَيْبَةَ وِلْيَانَا

خدایا به تو شکایت می‌کنیم، از فقدان پیامبرمان، و غیبت اماممان

و در دعای ندبه می‌خواند:

مَتَى تَرَانَا وَ تَرَكَتْ مَا رَا مِي بِيْنِي وَ مَا تُو رَا مِي بِيْنِيْم.

و این چنین دیدار روی مولای خویش را طلب می‌کند، مولایی که حضرت امیرالمؤمنین علی(ع) با تمام عظمتش، مشتاق دیدار او بود و در روایت است:

أوما اميرالمومنين بيده الى صدره و قال: هاه! شوقا إلى رويته.

امیرالمؤمنین علی(ع) با دست‌به‌سینه مبارک خود می‌زد و فرمود: آه! چقدر شوق دیدار او (حضرت مهدی(عج)) را دارم!

و ما دل‌تنگ دیدار امامی هستیم که روزی پیامبر با خوشحالی به خانه فاطمه(س) آمد و فرمود مژه بده فاطمه جان...

أُبشيري يا فاطمة، فإن المهدى منك. مژده بده ای فاطمه که مهدی از توست. کنز العمال - ۳۴۲۰۸
و در روایت است که روزی سلمان فارسی از رسول خدا(ص) سؤال کرد: یا رسول!... آیا من هم در زمان ظهور حضرت مهدی زنده می‌شوم؟ پیامبر(ص) فرمود: بله تو هم از کسانی هستی که در رکاب مهدی زنده می‌شوی. سلمان می‌گوید: من پس از شنیدن این سخن از شوق دیدار حضرت مهدی و اینکه می‌دانستم سرانجام یک روز او را ملاقات خواهم نمود دیگر برایم فرقی نمی‌کرد که روزهای زندگی‌ام تا آخر عمر چگونه بگذرد، سخت بگذرد یا آسان.

امام زمان(عج) مشتاق دیدار شیعیان خویش است

تا اینجا از اشتیاق یک منتظر برای دیدار مولای خویش گفتیم، اما شاید هیچ‌یک از ما نداند که امام زمان(عج) نیز مشتاق دیدار شیعیان و منتظران خویش است. ما حتی احتمال هم نمی‌دهیم که امام زمان(عج) منتظر دیدار ما باشد. حال آنکه در روایت تشریف علی بن مهزیار به خدمت امام زمان(عج)، پس از آنکه وی موفق به دیدار مولای خویش می‌گردد، حضرت رو به او می‌فرماید: ما شب و روز منتظر ورودت بودیم، چرا این قدر دیر نزد ما آمدی؟